

I

(Законодателни актове)

ДИРЕКТИВИ

ДИРЕКТИВА (ЕС) 2015/2436 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 16 декември 2015 година

за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките

(преработен текст)

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 114, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта за законодателен акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Следва да бъдат направени определен брой изменения в Директива 2008/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾. С цел постигане на яснота посочената директива следва да бъде преработена.
- (2) С Директива 2008/95/ЕО бяха хармонизирани някои основни материалноправни разпоредби в областта на марките, за които към момента на приемането ѝ се считаше, че най-пряко засягат функционирането на вътрешния пазар, поради факта че възпрепятстват свободното движение на стоки и свободата на предоставяне на услуги в Съюза.
- (3) Защитата на марките в държавите членки съществува редом с наличната на равнището на Съюза защита, осигурена чрез марките на Европейския съюз („марките на ЕС“), които са единни по своя характер и валидни на цялата територия на Съюза, в съответствие с предвиденото в Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета ⁽⁴⁾. Съвместното съществуване и балансът на системите на марките на национално равнище и на равнището на Съюза фактически представляват крайъгълен камък в подхода на Съюза към защитата на интелектуалната собственост.
- (4) В допълнение към съобщението на Комисията от 16 юли 2008 г. относно Европейска стратегия за правата върху индустриална собственост Комисията извърши обстойна оценка на функционирането на системата на марките в Европа като цяло както на равнището на Съюза, така и на национално равнище, включително и на взаимодействието между тях.

⁽¹⁾ ОВ С 327, 12.11.2013 г., стр. 42.

⁽²⁾ Позиция на Европейския парламент от 25 февруари 2014 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и позиция на Съвета на първо четене от 10 ноември 2015 г. (все още непубликувана в Официален вестник). Позиция на Европейския парламент от 15 декември 2015 г.

⁽³⁾ Директива 2008/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно марките (ОВ L 299, 8.11.2008 г., стр. 25).

⁽⁴⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 г. относно марката на Общността (ОВ L 78, 24.3.2009 г., стр. 1).

- (5) В заключенията си от 25 май 2010 г. относно бъдещото преразглеждане на системата на марките в Европейския съюз Съветът призова Комисията да представи предложения във връзка с преразглеждането на Регламент (ЕО) № 207/2009 и на Директива 2008/95/ЕО. При преразглеждането на посочената директива следва да се предвидят мерки за по-пълното ѝ хармонизиране с Регламент (ЕО) № 207/2009, което би довело до намаляване на случаите на разминаване в уредбата на системата на марките в Европа като цяло, като същевременно би спомогнало за запазването на националната защита на марките като привлекателен вариант за заявителите. В този контекст следва да бъде гарантирано отношението на взаимно допълване между системата на марките на ЕС и националните системи на марките.
- (6) В съобщението си от 24 май 2011 г., озаглавено „Единен пазар за правата върху интелектуална собственост“, Комисията направи извода, че за да може да се отговори на нарастващите очаквания на заинтересованите лица за все по-бързи, по-висококачествени и по-стандартизирани системи за регистрация на марки, които да са също така по-последователни, по-лесни за използване, по-достъпни и по-съвременни от технологична гледна точка, системата на марките в Съюза като цяло трябва да бъде осъвременена и адаптирана към епохата на интернет.
- (7) Консултациите и оценката за целите на настоящата директива показаха, че въпреки предишната частична хармонизация на националните законодателства все още има области, в които допълнителното хармонизиране би оказало положително влияние върху конкурентоспособността и растежа.
- (8) Поради това, с цел да се спомогне за постигането на целта за насърчаване и изграждане на добре функциониращ вътрешен пазар и да се улеснят придобиването и защитата на марките в Съюза в полза на растежа и конкурентоспособността на европейските предприятия, по-специално на малките и средните предприятия, е необходимо да се разшири ограниченият обхват на сближаването, постигнато с Директива 2008/95/ЕО, като то обхване останалите аспекти на материалното право в областта на марките, уреждащо марките, защитени чрез регистрация, съгласно Регламент (ЕО) № 207/2009.
- (9) С цел улесняване на регистрацията на марки и на нейното управление в целия Европейски съюз е особено важно сближаването да обхване не само материалноправните разпоредби, но и процесуалните правила. Следователно основните процесуални правила в областта на регистрацията на марките в държавите членки и в системата на марките на ЕС следва да бъдат приведени в съответствие. По отношение на производствата, уредени в националното право, е достатъчно да се определят основните принципи, като на държавите членки се даде свободата да въведат по-детайлни правила.
- (10) От основополагащо значение е да се гарантира, че регистрираните марки се ползват с една и съща защита в правните системи на всички държави членки. Подобно на разширената защита, предоставена на марките на ЕС, които се ползват с известност в Съюза, разширена защита следва да бъде предоставена и на национално равнище за всички регистрирани марки, които се ползват с известност в съответната държава членка.
- (11) Директивата не следва да лишава държавите членки от правото да продължат да защитават марките, придобити чрез използване, но следва да отчита съществуването им само доколкото имат отношение към марките, придобити чрез регистрация.
- (12) Постигането на целите, към които е насочено сближаването на законодателствата, изисква условията за придобиване и запазване на правата върху регистрирана марка по принцип да бъдат идентични във всички държави членки.
- (13) За тази цел е необходимо да бъдат изброени примери за знаци, които могат да съставляват марка, при условие че тези знаци могат да послужат за разграничаване на стоките или услугите на едно предприятие от тези на други предприятия. С оглед да се постигнат целите на системата за регистрация на марки, а именно за да се гарантират правна сигурност и добро управление, също така е от особено голямо значение да се заложи изискването знакът да може да бъде представен по начин, който е ясен, точен, независим, лесно достъпен, разбираем, устойчив и обективен. Поради това следва да бъде разрешено даден знак да бъде представен чрез всякаква подходяща форма, като се използва общодостъпна технология, а не непременно чрез графични средства, доколкото представянето дава достатъчно гаранции за тази цел.
- (14) Освен това основанията за отказ или недействителност във връзка със самата марка, включително липсата на всякакъв отличителен характер, или с конфликти между марката и по-ранни права следва да бъдат изброени изчерпателно, дори и ако някои от тези основания са посочени като възможност в отделни държави членки, които поради това следва да имат възможността да ги запазят или да ги въведат в своето законодателство.

- (15) С цел да се гарантира, че равнищата на защита, предоставени на географските указания от законодателството на Съюза и от националното право, се прилагат еднакво и в пълна степен при проучването на абсолютните и относителните основания за отказ на цялата територия на Съюза, в настоящата директива следва да бъдат включени същите разпоредби, свързани с географските указания, като съдържащите се в Регламент (ЕО) № 207/2009. Освен това е необходимо да се гарантира, че обхватът на абсолютните основания е разширен, така че да бъдат включени и защитените традиционни наименования на вината и гарантираните наименования на традиционните специалитети.
- (16) Защитата, предоставена от регистрирана марка, чиято функция именно е да гарантира марката като обозначение за произход, следва да е абсолютна при идентичност между марката и знака и между стоките или услугите. Защитата следва да се прилага и в случай на сходство между марката и съответния знак и между стоките или услугите. Необходимо е понятието за сходство да се разтълкува във връзка с вероятността от объркване. Вероятността от объркване, чиято преценка зависи от множество елементи, и особено от признаването на марката на пазара, от връзката, която може да се направи с използвания или регистрирания знак, от степента на сходство между марката и знака и между обозначените стоки или услуги, следва да съставлява конкретно условие за такава защита. Начините, по които се установява вероятността от объркване, и по-специално тежестта на доказване в това отношение, следва да бъдат уредени от националните процесуални правила, които настоящата директива не следва да засяга.
- (17) С цел да се гарантират правната сигурност и пълното съответствие с принципа за приоритет, съгласно който регистрирана по-ранна марка има предимство пред по-късно регистрирани марки, е необходимо да се предвиди, че упражняването на правата, предоставени от марка, не следва да засяга правата на притежатели, придобити преди подаването на заявката или датата на приоритет на марката. Този подход е в съответствие с член 16, параграф 1 от Споразумението за свързаните с търговията аспекти на правата върху интелектуална собственост от 15 април 1994 г. („Споразумението ТРИПС“).
- (18) Целесъобразно е да се предвиди, че нарушение на марка може да бъде установено само ако бъде констатирано, че марката или знакът, с които е извършено нарушението, се използват в търговската практика за разграничаване на стоки или услуги. Използването на знак за цели, различни от тези за разграничаване на стоки или услуги, следва да бъде предмет на разпоредбите на националното право.
- (19) Понятието за нарушение на марка следва да включва и използването на знака като търговско наименование или подобно указание, при условие че използването се прави за целите на отличаването на стоките или услугите.
- (20) С цел да се гарантират правната сигурност и пълното съответствие със законодателството на Съюза в тази област е целесъобразно да се предвиди, че притежателят на марка следва да има право да забрани на трето лице да използва знак в сравнителна реклама, когато такава сравнителна реклама е в противоречие с Директива 2006/114/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾.
- (21) С цел укрепване на защитата на марките и по-ефективна борба с фалшифицирането и в съответствие с международните задължения на държавите членки в рамките на Световната търговска организация (СТО), по-специално на член V от Общото споразумение за митата и търговията (ГАТТ) относно свободата на транзитно преминаване и, по отношение на генеричните лекарствени продукти — с „Декларацията относно Споразумението ТРИПС и общественото здраве“, приета на Министерската конференция на СТО в Доха на 14 ноември 2001 г., притежателят на марка следва да има право да възпрепятства трети лица да внасят стоки, в хода на търговска дейност, в държавата членка, където марката е регистрирана, без да бъдат пуснати в свободно обращение на тази територия, когато такива стоки идват от трети държави и върху тях е поставена без разрешение марка, която е идентична или по същество е идентична с марката, регистрирана по отношение на такива стоки.
- (22) За тази цел следва да бъде допустимо за притежателите на марки да предотвратят вноса на стоки, предмет на нарушение, и тяхното попадане във всякакви митнически ситуации, в т.ч. по-специално транзит, преговарване, складиране, свободни зони, временно складиране, активно усъвършенстване или временен внос, също и ако тези стоки не са предназначени за пускане на пазара на съответната държава членка. При извършване на митническите проверки митническите органи следва да използват правомощията и процедурите, предвидени в Регламент (ЕС) № 608/2013 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾, също и по искане на притежателите на правата. По-специално митническите органи следва да извършват съответните проверки въз основа на критерии за анализ на риска.

⁽¹⁾ Директива 2006/114/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. относно заблуждаващата и сравнителната реклама (ОВ L 376, 27.12.2006 г., стр. 21).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 608/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 12 юни 2013 г. относно защитата на правата върху интелектуалната собственост, осъществявана от митническите органи, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1383/2003 на Съвета (ОВ L 181, 29.6.2013 г., стр. 15).

- (23) С цел да се постигне баланс между необходимостта да се гарантира ефективното прилагане на правата, свързани с марките, и необходимостта да се избегнат препятствията пред свободния поток на търговията със законни стоки, правото на притежателя на марката следва да изтече, ако по време на последващи производства, образувани пред съдебен или друг орган, компетентен да се произнесе по същество относно това дали регистрираната марка е била нарушена, деклараторът или държателят на стоките е в състояние да докаже, че притежателят на регистрираната марка няма право да забрани пускането на стоките на пазара в държавата на крайно местоназначение.
- (24) Член 28 от Регламент (ЕС) № 608/2013 предвижда, че притежателят на правото носи отговорност за вреди пред държателя на стоките, когато наред с другото впоследствие бъде установено, че въпросните стоки не нарушават право на интелектуалната собственост.
- (25) Следва да бъдат предприети подходящи мерки с оглед на гарантирането на безпроблемния транзит на генерични лекарства. По отношение на международните непатентни наименования (INN) като световно признати генерични имена на активни съставки в лекарствени продукти, от първостепенно значение е да се отчетат надлежно съществуващите ограничения на действието на правата върху марките. Следователно притежателят на марката следва да не разполага с правото да възпрепятства трети лица да внасят стоки в държавата членка, където марката е регистрирана, без да бъдат пуснати в свободно обращение там, въз основа на сходства между INN за активната съставка на лекарствата и марката.
- (26) С цел да се даде възможност на притежателите на регистрирани марки за по-ефективна борба срещу фалшифицирането, те следва да имат право да забранят поставянето върху стоките на марка, предмет на нарушение, както и извършването на подготвителни действия преди това поставяне.
- (27) Изключителните права, предоставяни от марка, не следва да дават право на притежателя да забрани използването на знаци или означения от трети лица, които се използват по честен начин и следователно в съответствие с почтените практики в областта на производството и търговията. С цел да се създадат равни условия за търговските наименования и марките предвид факта, че за търговските наименования редовно се предоставя неограничена защита срещу по-късни марки, подобна употреба следва да се разбира единствено като включваща използването на личното наименование на третото лице. Тази употреба следва също така да позволява използването на описателни или неотличителни знаци или означения като цяло. Освен това притежателят следва да няма право да препятства честното и почтено използване на марката за целите на идентифицирането или обозначаването на стоки или услуги като негови собствени. Използването на марка от трети лица за привличане на вниманието на потребителите към препродажбата на оригинални стоки, които първоначално са били продавани от или със съгласието на притежателя на марката в Съюза, следва да се считат за почтени, доколкото те същевременно са в съответствие с почтените практики в областта на производството и търговията. Използването на марка от трети лица за целите на творческата изява следва да се счита за почтено, доколкото същевременно е в съответствие с почтените практики в областта на производството и търговията. Освен това настоящата директива следва да се прилага по начин, който гарантира пълното зачитане на основните права и свободи, и по-специално свободата на изразяване.
- (28) От принципа на свободно движение на стоки следва, че притежателят на марка не следва да може да забранява използването ѝ от трето лице за стоки, които са били пуснати в обращение в Съюза под тази марка от него самия или с негово съгласие, освен ако притежателят има основателни причини да се противопостави на последващи продажби на стоките.
- (29) С оглед на правната сигурност и без да се накърняват интересите на притежателя на по-ранна марка, е важно да се предвиди, че той вече не може да иска обявяване на недействителност, нито да се противопостави на използването на марка, по-късна от неговата собствена марка, чиято употреба съзнателно е търпял през достатъчно продължителен период, освен ако заявката за по-късната марка е подадена недобросъвестно.
- (30) С цел да се гарантира правната сигурност и да се запазят законно придобитите права, е целесъобразно и необходимо, без да се засяга принципът, според който по-късната марка не може да бъде противопоставена на по-ранната марка, да се предвиди, че притежателите на по-ранни марки не следва да имат право да се сдобият с отказ или обявяване на недействителност или да се противопоставят на използването на по-късна марка, когато тя е придобита в момент, в който по-ранната марка е подлежала на обявяване за недействителна или на отмяна, например тъй като все още не е придобила отличителност чрез използване, или ако не е било възможно по-ранната марка да бъде противопоставена на по-късната марка, тъй като не са били приложими необходимите условия, например когато по-ранната марка все още не се е сдобила с известност.

- (31) Марките изпълняват предназначението си да отличават стоките или услугите и да дават възможност на потребителите да правят информиран избор само когато действително се използват на пазара. Изискване за използване освен това е необходимо с цел да се намали общият брой на марките, които са регистрирани и защитени в Съюза, а оттук и броят на възникващите конфликти между тях. Поради това е особено важно да се заложи изискването регистрираните марки действително да се използват във връзка със стоките или услугите, за които са регистрирани, или, ако не се използват в тази връзка в срок от пет години от датата, на която е приключила процедурата по регистрация, да подлежат на отмяна.
- (32) Съответно отделната регистрирана марка следва да бъде защитена само доколкото действително се използва, като регистрирана по-ранна марка не би следвало да дава възможност на нейния притежател да я противопостави на по-късна марка или да иска обявяването на последната за недействителна, ако същият притежател не е започнал реално да използва своята марка. Освен това държавите членки следва да предвидят, че марката не може да бъде успешно противопоставена в производство за установяване на нарушение, ако се установи в резултат на възражение, че марката може да бъде отменена или — в случай на преявен иск, който има за предмет по-късно право — че е можело да бъде отменена към момента на придобиване на по-късното право.
- (33) Необходимо е да се предвиди, че при претенции за предходност на национална марка или на марка, регистрирана по силата на международни договорености, валидни в държавата членка, спрямо марка на ЕС, когато марката, служеща за основание на претенциите за предходност, впоследствие е била обект на отказ от права или е изтекъл срокът ѝ на защита, валидността на тази марка все още може да бъде оспорена. Оспорването следва да се сведе до ситуациите, при които марката е можело да бъде обявена за недействителна или да бъде отменена към момента на заличаването ѝ от регистъра.
- (34) От съображения за съгласуваност и с цел да се улесни използването в търговската дейност на марките в Съюза правилата, приложими за марките като обекти на собственост, следва да се хармонизират, доколкото е необходимо, с вече въведените за марките на ЕС правила и следва да включват правила относно предаването и прехвърлянето, лицензирането, вешните права и принудителното изпълнение.
- (35) Колективните марки се оказали полезен инструмент за промотиране на стоки или услуги със специфични общи характеристики. Поради това е целесъобразно националните колективни марки да се подчиняват на правила, които са сходни с правилата, приложими за колективните марки на Европейския съюз.
- (36) С цел да се подобри и улесни достъпът до защита на марките и да се повишат правната сигурност и предвидимост, производството за регистрация на марки в държавите членки следва да бъде ефикасно и прозрачно и да се придържа към правила, сходни с приложимите правила за марките на ЕС.
- (37) С цел да се гарантира правната сигурност по отношение на обхвата на правата върху марки и да се улесни достъпът до защита на марката, определянето и класифицирането на стоки и услуги, обхванати от използването на дадена марка, следва да се придържат към едни и същи правила във всички държави членки и да бъдат хармонизирани с приложимите за марките на ЕС правила. С цел да се даде възможност на компетентните органи и на икономическите оператори да определят обхвата на търсената с марката защита единствено въз основа на подадената заявка, посочването на стоките и услугите следва да бъде достатъчно ясно и прецизно. При използването на общи понятия следва да се приеме, че в тях се включват само стоките и услугите, недвусмислено обхванати от буквалния смисъл на понятието. От съображения за яснота и правна сигурност централните ведомства в областта на индустриалната собственост на държавите членки и Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс в сътрудничество помежду си следва да положат усилия за съставянето на списък, отразяващ административната практика на всяко от тях по отношение на класифицирането на стоки и услуги.
- (38) С цел осигуряване на ефективна защита на марките държавите членки следва да осигурят ефикасно административно производство по възражение, даващо възможност поне на притежателя на права върху по-ранна марка и на всяко лице, упълномощено съгласно приложимото право да упражнява правата, произтичащи от защитено наименование за произход или географско указание, да подадат възражение срещу заявка за регистрация на марка. Освен това, с цел да предоставят ефикасни средства за отмяна или обявяване на марките за недействителни, държавите членки следва да предвидят административно производство за отмяна или обявяване на недействителност в рамките на един по-дълъг период на транспониране от седем години след влизането в сила на настоящата директива.

- (39) Желателно е централните ведомства в областта на индустриалната собственост на държавите членки и Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс да си сътрудничат помежду си и със Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост във всички области на регистрация и управление на марките с цел насърчаване на сближаването на практиките и използваните инструменти, например създаването и обновяването на общи или свързани помежду им бази данни и портали за консултиране и търсене. Държавите членки следва още да гарантират, че техните ведомства си сътрудничат помежду си и със Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост във всички останали сфери на дейността им, имащи отношение към защитата на марките в Съюза.
- (40) Настоящата директива не следва да изключва възможността към марките да бъдат прилагани правни разпоредби на държавите членки извън правото в областта на марките, например разпоредби за нелоялна конкуренция, гражданска отговорност или защита на потребителите.
- (41) Държавите членки са обвързани от Парижката конвенция за закрила на индустриалната собственост („Парижката конвенция“) и Споразумението ТРИПС. Необходимо е настоящата директива изцяло да съответства на тези на посочената конвенция и на посоченото споразумение. Настоящата директива не следва да засяга задълженията на държавите членки, които произтичат от посочената конвенция и посоченото споразумение. При необходимост следва да се прилага член 351, втора алинея от Договора за функционирането на Европейския съюз.
- (42) Доколкото целите на настоящата директива, а именно насърчаването и създаването на добре функциониращ вътрешен пазар и подпомагането на регистрацията, управлението и защитата на марките в Съюза в полза на икономическия растеж и конкурентоспособността, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки и следователно поради обхвата и последиците им могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигане на тези цели.
- (43) Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ урежда обработването на лични данни, извършвано в държавите членки във връзка с настоящата директива.
- (44) Европейският надзорен орган по защита на данните беше консултиран в съответствие с член 28, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾ и даде своето становище на 11 юли 2013 г.
- (45) Задължението за транспониране на настоящата директива в националното право следва да се сведе до онези разпоредби, които съставляват изменение по същество спрямо предишната директива. Задължението за транспониране на разпоредбите, които остават непроменени, произтича от предишната директива.
- (46) Настоящата директива не следва да засяга задълженията на държавите членки съгласно Директива 2008/95/ЕО относно срока за транспониране на Директива 89/104/ЕИО на Съвета ⁽³⁾ в националното право, посочен в приложение I, част Б към посочената Директива 2008/95/ЕО,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ГЛАВА 1

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Приложно поле

Настоящата директива се прилага към всички марки за стоки или услуги, които са предмет на регистрация или на заявка за регистрация в отделна държава членка като индивидуална, гаранционна или сертификатна марка, или колективна марка, които подлежат на регистрация или на заявка за регистрация в Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс или на международна регистрация, която има действие в отделна държава членка.

⁽¹⁾ Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1).

⁽³⁾ Първа Директива 89/104/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно марките (ОВ L 40, 11.2.1989 г., стр. 1).

Член 2

Определения

По смисъла на настоящата директива се прилагат следните определения:

- а) „ведомство“ означава централното ведомство за индустриална собственост на държавата членка или Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс, на което е поверена регистрацията на марки;
- б) „регистър“ означава водения от дадено ведомство регистър на марки.

ГЛАВА 2

МАТЕРИАЛНО ПРАВО В ОБЛАСТТА НА МАРКИТЕ

РАЗДЕЛ 1

Знаци, от които може да се състои марката

Член 3

Знаци, от които може да се състои марката

Марката може да се състои от всякакви знаци, по-специално думи, включително лични имена, или рисунки, букви, цифри, цветове, формата на стоката или нейната опаковка, или звуци, при условие че тези знаци могат:

- а) да отличат стоките или услугите на едно предприятие от тези на други предприятия; и
- б) да бъдат представени в регистъра по начин, който дава възможност на компетентните органи и на обществеността да определят ясни и точен предмет на защитата, която се предоставя на техния притежател.

РАЗДЕЛ 2

Основания за отказ или недействителност

Член 4

Абсолютни основания за отказ или недействителност

1. Не се регистрират, а ако бъдат регистрирани, подлежат на обявяване за недействителни:
 - а) знаци, които не могат да съставляват марка;
 - б) марки, които са лишени от отличителен характер;
 - в) марки, състоящи се изключително от знаци или означения, които могат да послужат в търговската дейност за указване на вида, качеството, количеството, предназначението, стойността, географския произход или времето на производство на стоките или на предоставяне на услугите, или на други характеристики на стоките или услугите;
 - г) марки, състоящи се изключително от знаци или означения, които са станали обичайни в говоримия език или в добросъвестната и трайно установена търговска практика;
 - д) знаци, които се състоят изключително от:
 - i) формата или друга характеристика, която произтича от естеството на самите стоки;
 - ii) формата или друга характеристика на стоките, която е необходима за постигането на технически резултат;
 - iii) формата или друга характеристика, която придава значителна стойност на стоките;
 - е) марки, които противоречат на обществения ред или на добрите нрави;
 - ж) марки, които могат да въведат в заблуждение обществото, например по отношение на естеството, качеството или географския произход на стоките или услугите;

- з) марки, които не са получили разрешение от компетентните органи и трябва да бъдат отказани или обезсилени в съответствие с член 6б от Парижката конвенция за закрила на индустриалната собственост („Парижката конвенция“);
 - и) марки, които са освободени от регистрация съгласно законодателството на Съюза или националното право в съответната държава членка, или международни споразумения, по които Съюзът или съответната държава членка е страна, предвиждащи защита на наименованията за произход и географските указания;
 - й) марки, които са освободени от регистрация съгласно законодателството на Съюза или националното право на съответните държави членки, или международни споразумения, по които Съюзът или съответната държава членка е страна, предвиждащи защита на традиционни наименования за вина;
 - к) марки, които са освободени от регистрация съгласно законодателството на Съюза или международни споразумения, по които Съюзът е страна, предвиждащи защита на храни с традиционно специфичен характер;
 - л) марки, които се състоят от или възпроизвеждат в своите съществени елементи по-ранно сортово наименование, регистрирано в съответствие със законодателството на Съюза или националното право на съответната държава членка, или международни споразумения, по които Съюзът или съответната държава членка е страна, предвиждащи правна закрила на сортовете растения и се отнасят до сортовете растения от един и същи вид или близки сродни видове.
2. Марка подлежи на обявяване за недействителна, когато заявката за регистрация на марката е подадена недобросъвестно от заявителя. Всяка държава членка също така може да предвиди, че подобна марка не трябва да се регистрира.
3. Всяка държава членка може да предвиди, че дадена марка не трябва да се регистрира или, ако бъде регистрирана, тя подлежи на обявяване за недействителна, ако и доколкото:
- а) използването на марката може да бъде забранено по силата на правни разпоредби извън нормативната уредба на марките на съответната държава членка или на Съюза;
 - б) марката включва знак с особена символична стойност, по-специално религиозен символ;
 - в) марката включва символи, емблеми или гербове, с изключение на посочените в член 6б от Парижката конвенция, които представляват обществен интерес, освен ако компетентните органи не са разрешили регистрацията ѝ в съответствие с правото на държавата членка.
4. Не се отказва регистрация на марка в съответствие с параграф 1, буква б), в) или г), ако преди датата на заявката за регистрация, след предварително използване, марката е придобила отличителен характер. Марка не се обявява за недействителна по същите причини, ако преди датата на искането за обявяване на недействителност, след предварително използване, марката е придобила отличителен характер.
5. Всяка държава членка може да предвиди, че параграф 4 трябва да се прилага и когато отличителният характер е придобит след датата на заявката за регистрация, но преди датата на регистрацията.

Член 5

Относителни основания за отказ или недействителност

1. Марка не се регистрира, а ако бъде регистрирана, подлежи на обявяване за недействителна, когато:
 - а) е идентична с по-ранна марка и стоките или услугите, за които марката е заявена или регистрирана, са идентични със стоките или услугите, за които е защитена по-ранната марка;
 - б) поради нейната идентичност или сходство с по-ранна марка и идентичността или сходството на стоките или услугите, за които марките се отнасят, съществува вероятност от объркване на обществото; вероятността от объркване включва вероятността от асоциация с по-ранната марка.
2. „По-ранни марки“ по смисъла на параграф 1 са:
 - а) марките, датата на заявка за регистрация на които е по-ранна от датата на заявката за регистрация на марката, като се вземат предвид приоритетите, когато е подходящо, претендирани по отношение на тези марки, и които марки принадлежат към следните категории:
 - i) марки на ЕС;
 - ii) марки, регистрирани в съответната държава членка, а за Белгия, Люксембург или Нидерландия — в Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс;
 - iii) международно регистрирани марки, имащи действие в съответната държава членка;

- б) марките на ЕС, които основателно претендират за предходност в съответствие с Регламент (ЕО) № 207/2009 по отношение на марка по буква а), подточки ii) и iii), дори и когато последната марка е била обект на отказ от права или е с изтекъл срок на защита;
- в) заявките за марки по букви а) и б) при условие за тяхното регистриране;
- г) марките, които към датата на подаване на заявка за регистрация на марката, или, когато е приложимо, на приоритета, който се претендира по отношение на заявката за регистрация на марката, са общоизвестни в съответната държава членка по смисъла, в който понятието „всеобщо известна“ е използвано в член 6а от Парижката конвенция.
3. Освен това марка не се регистрира, а ако бъде регистрирана, подлежи на обявяване за недействителна, когато:
- а) е идентична или сходна с по-ранна марка, независимо дали стоките или услугите, за които тя е заявена или регистрирана, са идентични, сходни или не са сходни с тези, за които е регистрирана по-ранната марка, ако по-ранната марка се ползва с известност в държавата членка, по отношение на която е подадена заявка за регистриране или в която марката е регистрирана, или в случай на марка на ЕС, ако се ползва с известност в Съюза и използването без основание на по-късната марка би довело до несправедливо облагодетелстване от отличителния характер или известността на по-ранната марка или би им навредило;
- б) тя е заявена за регистрация от агента или представителя на притежателя на марката, от негово собствено име и без съответно разрешение от притежателя, освен ако този агент или представител не обоснове действията си;
- в) и доколкото, съгласно законодателството на Съюза или правото на съответната държава членка, предвиждаше защита на наименования за произход и географските указания:
- i) заявка за наименование за произход или географско указание вече е била направена в съответствие със законодателството на Съюза или правото на съответната държава членка преди датата на подаване на заявката за регистрация на марката или датата на претендирания приоритет на заявката, при условие за последващата ѝ регистрация;
- ii) това наименование за произход или географско указание предоставя на лицето, упълномощено съгласно съответното законодателство да упражнява произтичащите от него права, правото да забрани използването на последваща марка.
4. Всяка държава членка може да предвиди, че марката не трябва да бъде регистрирана, а ако е регистрирана, подлежи на обявяване за недействителна, когато и доколкото:
- а) правата върху нерегистрирана марка или друг знак, използван в търговската дейност, са придобити преди датата на заявката за регистрация на последващата марка или съответно преди датата на приоритет, претендирана за заявката за регистрация на последващата марка, и тази нерегистрирана марка или друг знак предоставят на притежателя си правото да забрани използването на последваща марка;
- б) използването на марката може да бъде забранено на основание на по-ранно право, различно от правата по параграф 2 и по буква а) от настоящия параграф, и по-специално:
- i) право на име;
- ii) право на изображение;
- iii) авторско право;
- iv) право на индустриална собственост;
- в) има вероятност марката да бъде обърквана с по-ранна марка, защитена в чужбина, при условие че към датата на подаване на заявката заявителят е действал недобросъвестно.
5. Държавите членки гарантират, че при подходящите обстоятелства няма да има задължение за отказ на регистрация или за обявяване на марката за недействителна, ако притежателят на по-ранната марка или друго по-ранно право е съгласен с регистрацията на по-късната марка.
6. Всяка държава членка може да предвиди, че чрез дерогация от параграфи 1—5 основанията за отказ на регистрация или за недействителност, приложими в съответната държава членка преди датата на влизане в сила на разпоредбите за привеждане в съответствие с Директива 89/104/ЕИО, трябва да се прилагат за марки, заявката за които е подадена преди тази дата.

Член 6

A posteriori установяване на недействителност или отмяна на марка

Когато се претендира предходност за национална марка или за марка, регистрирана по силата на международни договори, валидни в държавата членка, която е била обект на отказ от права или е с изтекъл срок на защита, спрямо марка на ЕС, недействителността или отмяната на марката, служеща за основание на претенцията за предходност, може да бъде установена *a posteriori*, при условие че е било възможно недействителността или отмяната да бъдат обявени към момента, в който марката е станала обект на отказ или е изтекъл срокът ѝ на защита. В този случай предходността престава да поражда правно действие.

Член 7

Основания за отказ или недействителност само по отношение на някои от стоките или услугите

Когато съществуват основания за отказ на регистрация или за недействителност на марка само по отношение на някои от стоките или услугите, за които марката е заявена или регистрирана, отказът на регистрация или недействителността засяга само тези стоки или услуги.

Член 8

Липсата на отличителен характер или известност при по-ранна марка като пречка за обявяването за недействителна на регистрирана марка

Искане за обявяване на недействителност въз основа на по-ранна марка не може да бъде успешно към датата на подаване на това искане, ако то не би било успешно към датата на депозиране или към датата на приоритет на по-късната марка по която и да е от следните причини:

- а) по-ранната марка, подлежаща на обявяване за недействителна на основание член 4, параграф 1, буква б), в) или г), още не е придобила отличителен характер по смисъла на член 4, параграф 4;
- б) искането за обявяване на недействителност се основава на член 5, параграф 1, буква б) и по-ранната марка още не е придобила достатъчно отличителен характер, който да е в подкрепа на заключение за вероятността от объркване по смисъла на член 5, параграф 1, буква б);
- в) искането за обявяване на недействителност се основава на член 5, параграф 3, буква а) и по-ранната марка още не е придобила известност по смисъла на член 5, параграф 3, буква а).

Член 9

Исключване на възможността за предявяване на искане за обявяване на недействителност поради бездействие

1. Когато в една държава членка притежателят на по-ранна марка по смисъла на член 5, параграф 2 или параграф 3, буква а) в продължение на пет последователни години е приемал използването на по-късна марка, регистрирана в тази държава членка, като е знаел за това използване, този притежател няма право да поиска обявяване на по-късната марка за недействителна на основата на по-ранната марка по отношение на стоките или услугите, за които е използвана по-късната марка, освен ако заявката за регистриране на по-късната марка не е подадена недобросъвестно.
2. Държавите членки могат да предвидят, че параграф 1 от настоящия член трябва да се прилага по отношение на притежателя на всяко друго по-ранно право по смисъла на член 5, параграф 4, буква а) или б).
3. В случаите, посочени в параграфи 1 и 2, притежателят на по-късно регистрирана марка няма право да възрази срещу използването на по-ранното право, дори и ако това право вече не може да се противопостави на по-късната марка.

РАЗДЕЛ 3

Предоставени права и ограничения

Член 10

Права, предоставени от марката

1. Регистрацията на марка предоставя на притежателя ѝ изключителни права.
2. Без да се засягат правата на притежателите, придобити преди датата на подаване на заявката или датата на приоритет на регистрираната марка, притежателят на регистрирана марка има право да възпрепятства всяко трето лице да използва в търговската дейност без негово съгласие всеки знак за стоки или услуги, когато:
 - а) знакът е идентичен с марката и е използван за стоки или услуги, идентични с тези, за които марката е регистрирана;
 - б) знакът е идентичен или сходен с марката и е използван за стоки или услуги, идентични или сходни със стоките или услугите, за които марката е регистрирана, ако съществува вероятност от объркване в общественото съзнание; вероятността от объркване включва вероятността от свързване на знака с марката;
 - в) знакът е идентичен или сходен с марката, независимо дали е използван за стоки или услуги, които са идентични, сходни или не са сходни със стоките или услугите, за които е регистрирана марката, ако последната се ползва с известност в държавата членка и ако използването без основание на този знак би довело до несправедливо облагодетелстване от отличителния характер или известността на марката или би им навредило.
3. По силата на параграф 2 в частност може да се забрани:
 - а) поставянето на знака върху стоки или тяхната опаковка;
 - б) предлагането на стоки, пускането им на пазара или складирането им за тези цели със знака, или предлагането или предоставянето на услуги с този знак;
 - в) вносът или износът на стоки с този знак;
 - г) използването на знака като търговско или фирмено наименование или като част от търговско или фирмено наименование;
 - д) използването на знака в търговски книжа и в рекламна дейност;
 - е) използването на знака в сравнителна реклама по начин, който е в противоречие с Директива 2006/114/ЕО.
4. Без да се засягат правата на притежателите, придобити преди датата на подаване или датата на приоритет на регистрираната марка, притежателят на посочената регистрирана марка също има право да възпрепятства въвеждането от всички трети лица, действащи в рамките на търговията, на стоки в държавата членка, където марката е регистрирана, без да бъдат пуснати в свободно обращение там, когато такива стоки, включително опаковки, идват от трети държави и върху тях е поставена без разрешение марка, която е идентична с регистрираната по отношение на такива стоки марка или която не може да бъде отличена в основните си аспекти от тази марка.

Правото на притежателя на марката съгласно първа алинея изтича, ако по време на производство с цел да се установи дали регистрираната марка е била нарушена, започнато в съответствие с Регламент (ЕС) № 608/2013, деклараторът или държателят на стоките представи доказателства, че притежателят на регистрираната марка няма право да забрани пускането на стоките на пазара в държавата на крайно местоназначение.

5. Ако според правото на държава членка използването на знака при условията на параграф 2, буква б) или в) не може да бъде забранено преди датата на влизане в сила на разпоредбите за привеждане в съответствие с Директива 89/104/ЕИО в съответната държава членка, правата, предоставени от марката, не могат да бъдат противопоставени за преустановяване използването на този знак.
6. Параграфи 1, 2, 3 и 5 не засягат разпоредбите, приложими в държава членка, отнасящи се до защитата срещу използването на знак за цели, различни от тези за отличаване на стоки или услуги, когато използването без основание на този знак би довело до несправедливо облагодетелстване от отличителния характер или известността на марката или би им навредило.

Член 11

Право за забрана на подготвителни действия във връзка с използването на опаковка или други средства

Когато има риск опаковки, етикети, маркировки, елементи или устройства за защита или автентичност, или всякакви други средства, върху които може да бъде поставяна марката, да се използват за стоки или услуги и това използване да представлява нарушение на правата на притежателя на марка по член 10, параграфи 2 и 3, притежателят на тази марка има право да забрани следните действия, ако те се извършват в рамките на търговията:

- а) поставянето на знак, идентичен или сходен с марката, върху опаковки, етикети, маркировки, елементи или устройства за защита или автентичност, или всякакви други средства, върху които може да бъде поставяна марката;
- б) предлагането или пускането на пазара, или складирането за тези цели, или вноса или износа на опаковки, етикети, маркировки, елементи или устройства за защита или автентичност, или всякакви други средства, върху които е поставена марката.

Член 12

Възпроизвеждане на марките в речници

В случай че възпроизвеждането на марка в речник, енциклопедия или сходен справочник в печатна или електронна форма създава впечатление, че тя представлява родовото наименование на стоките или услугите, за които е регистрирана марката, издателят на този труд, при поискване от страна на притежателя на марката, прави необходимото при възпроизвеждането на марката веднага, а при печатните материали — най-късно в следващото издание на публикацията да бъде отбелязано, че става дума за регистрирана марка.

Член 13

Забрана за използване на марка, регистрирана на името на агент или представител

1. Когато марка е била регистрирана на името на агента или представителя на лице, което е притежател на тази марка, без съгласието на притежателя, последният има право да предприеме следните две действия или едното от тях:
 - а) да се противопостави на използването на марката от неговия агент или представител;
 - б) да поиска прехвърлянето на регистрацията на марката в своя полза.
2. Параграф 1 не се прилага, в случай че агентът или представителят обоснове своите действия.

Член 14

Ограничаване на действието на марката

1. Марката не дава право на притежателя да забрани на трето лице да използва в търговската дейност:
 - а) името или адреса на третото лице — когато третото лице е физическо лице;
 - б) знаци или означения, които са лишени от отличителен характер или които се отнасят до вида, качеството, количеството, предназначението, стойността, географския произход, времето на производство на стоките или на предоставяне на услугите, или други характеристики на стоките или услугите;
 - в) марката с цел идентифициране или посочване на стоки или услуги като такива на притежателя на марката, по-специално когато използването на тази марка е необходимо, за да се означи предназначението на стока или услуга, по-конкретно като принадлежности или резервни части.
2. Параграф 1 се прилага само когато използването от третото лице се извършва в съответствие с почтените практики в областта на производството и търговията.
3. Марката не дава право на притежателя да забрани на трето лице да използва в търговската дейност по-ранно право, което важи само по отношение на конкретен район, доколкото това право е признато от правото на съответната държава членка и то се използва в границите на територията, за която е признато.

Член 15

Изчерпване на правата, предоставени от марка

1. Марката не дава право на притежателя да забрани използването ѝ за стоки, които са пуснати на пазара в Съюза с тази марка от самия притежател или с негово съгласие.
2. Параграф 1 не се прилага, когато притежателят има основателни причини да се противопостави на последващи продажби на стоките, особено когато тяхното състояние е променено или влошено след пускането им на пазара.

Член 16

Използване на марките

1. Ако в срок от пет години от датата на приключване на процедурата по регистрация притежателят не е започнал реално да използва марката в държавата членка във връзка със стоките или услугите, за които тя е регистрирана, или ако използването ѝ е било преустановено за непрекъснат период от пет години, към марката се прилагат ограниченията и санкциите, предвидени в член 17, член 19, параграф 1, член 44, параграфи 1 и 2 и член 46, параграфи 3 и 4, освен ако не съществува основателна причина за неизползването.
2. Когато в дадена държава членка е предвидено производство по възражение след регистрацията, срокът от пет години, посочен в параграф 1, започва да се отчита от датата, от която марката повече не може да бъде предмет на възражение, или когато е подадено възражение, от датата, на която евентуалното решение за слагане край на производството по възражение е станало окончателно или възражението е било оттеглено.
3. По отношение на марки, регистрирани по силата на международни договorenости, които пораждат действие в държавата членка, петгодишния срок, посочен в параграф 1, започва да се отчита от датата, от която марката повече не може да бъде предмет на отказ или възражение. Когато е подадено възражение или нотификация за възражение, аргументирано с абсолютни или относителни основания, срокът се отчита от датата, на която евентуалното решение за прекратяване на производството по възражение или за произнасяне по абсолютните или относителните основания за отказ е станало окончателно или възражението е било оттеглено.
4. Датата, на която започва да тече петгодишният срок, посочен в параграфи 1 и 2, се вписва в регистъра.
5. Използване по смисъла на параграф 1 е също така:
 - a) използването на марката във вид, различен по отношение на елементи, които не променят отличителния характер на марката в сравнение с вида, в който тя е регистрирана, независимо дали във вида, в който се използва, марката е също така регистрирана или не на името на притежателя;
 - b) поставянето на марката върху стоки или тяхната опаковка в съответната държава членка единствено с цел износ.
6. Използването на марката със съгласието на притежателя се счита за използване от притежателя.

Член 17

Неизползването като аргумент за защита в производство за установяване на нарушение

Притежателят на марка има право да забрани използването на даден знак само доколкото правата на притежателя не подлежат на отмяна на основание член 19 към момента на предявяване на иска за установяване на нарушение. По искане на ответника притежателят на марката представя доказателства, че през петгодишния период, който предхожда датата на предявяване на иска, марката е била предмет на реално използване, както е предвидено в член 16 във връзка със стоките или услугите, за които тя е регистрирана, и които се цитират като основание за предявяване на иска, или че съществуват основателни причини за неизползване, при условие че от приключването на процедурата по регистрация на марката до датата на предявяване на иска са минали не по-малко от пет години.

Член 18

Позоваване на правото на притежателя на по-късно регистрирана марка като защита в производство за установяване на нарушение

1. В хода на производство за установяване на нарушение притежателят на марка няма право да забрани използването на по-късно регистрирана марка, ако тази по-късна марка не би била обявена за недействителна в съответствие с член 8, член 9, параграф 1 или 2 или член 46, параграф 3.

2. В хода на производство за установяване на нарушение притежателят на марка няма право да забрани използването на по-късно регистрирана марка на ЕС, ако тази по-късна марка не би била обявена за недействителна в съответствие с член 53, параграф 1, 3 или 4, член 54, параграф 1 или 2 или член 57, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009.

3. Когато притежателят на марка няма право да забрани използването на по-късно регистрирана марка съгласно параграф 1 или 2, притежателят на тази по-късно регистрирана марка няма право да забрани използването на по-ранната марка в рамките на производство за установяване на нарушение, дори това по-ранно право повече да не може да се противопостави на по-късната марка.

РАЗДЕЛ 4

Отмяна на права върху марки

Член 19

Липсата на реално използване като основание за отмяна

1. Марката подлежи на отмяна, ако през непрекъснат период от пет години тя не е била реално използвана в държавата членка във връзка със стоките или услугите, за които е регистрирана, и не съществуват основателни причини за неизползването.
2. Никое лице не може да претендира, че правата на притежателя върху марката следва да бъдат отменени, ако през интервала между изтичането на този петгодишен период и подаването на искането за отмяна реалното използване на марката е започнато или възобновено.
3. Започването или възобновяването на използването в трите месеца, предхождащи подаването на искането за отмяна, и най-рано при изтичането на непрекъснатия период на неизползване от пет години, не се взема предвид, когато подготовката за започването или възобновяването е извършена едва след като притежателят е узнал, че може да бъде подадено искане за отмяна.

Член 20

Превръщането на марка в родово понятие или въвеждащо в заблуждение означение като основания за отмяна

Марката подлежи на отмяна, когато след датата, на която е регистрирана:

- а) в резултат на действията или бездействието на притежателя марката се е превърнала в обичайно търговско наименование на стока или услуга, за които е регистрирана;
- б) в резултат на използването ѝ от притежателя на марката или със съгласието на притежателя за стоките или услугите, за които е регистрирана, тя може да въведе обществеността в заблуждение, по-специално по отношение на естеството, качеството или географския произход на тези стоки или услуги.

Член 21

Отмяна само по отношение на някои от стоките или услугите

Когато съществуват основания за отмяна на марка само по отношение на някои от стоките или услугите, за които марката е регистрирана, отмяната засяга само тези стоки или услуги.

РАЗДЕЛ 5

Марките като обект на собственост

Член 22

Прехвърляне на регистрирани марки

1. Марката може да бъде прехвърлена, отделно от прехвърлянето на самото предприятие, по отношение на някои или всички стоки или услуги, за които е регистрирана.

2. Прехвърлянето на цялото предприятие включва прехвърлянето на марката, с изключение на случаите, в които е налице съгласие в противен смисъл или в които обстоятелствата недвусмислено диктуват нещо друго. Настоящата разпоредба се прилага по отношение на договорното задължение за прехвърляне на предприятието.
3. Държавите членки разполагат с процедури, даващи възможност за вписване на прехвърлянето в техните регистри.

Член 23

Вещни права

1. Марката може, отделно от предприятието, да бъде обект на обезпечение или да бъде обект на вещни права.
2. Държавите членки разполагат с процедури, даващи възможност за вписване на вещните права в техните регистри.

Член 24

Принудително изпълнение

1. По отношение на дадена марка могат да се прилагат мерки за принудително изпълнение.
2. Държавите членки разполагат с процедури, даващи възможност за вписване на принудителното изпълнение в техните регистри.

Член 25

Лицензия

1. Марката може да бъде предмет на лицензия за някои или за всички стоки или услуги, за които е регистрирана, както и за цялата територия на съответната държава членка или за част от нея. Лицензията може да бъде изключителна или неизключителна.
2. Притежателят на марка може да противопостави правата, предоставени от тази марка, срещу лицензополучател, който наруши разпоредба на лицензионния договор по отношение на:
 - а) срока;
 - б) вида, в който марката може да се използва съгласно регистрацията;
 - в) обхвата на стоките или услугите, за които е предоставена лицензията;
 - г) територията, на която марката може да се поставя; или
 - д) качеството на произведените стоки или на услугите, предоставени от лицензополучателя.
3. Без да се засягат разпоредбите на лицензионния договор, лицензополучателят може да започне производство за установяване на нарушение на дадена марка само ако нейният притежател даде съгласието си за това. Титулярят на изключителна лицензия обаче може да започне подобно производство, ако притежателят на марката, след като бъде надлежно известен за това, сам не започне производство за установяване на нарушение в подходящ срок.
4. С цел получаване на обезщетение за понесените от него вреди лицензополучателят има право да участва в производство за установяване на нарушение, започнато от притежателя на марката.
5. Държавите членки разполагат с процедури, даващи възможност за вписване на лицензите в техните регистри.

Член 26

Заявката за марка като обект на собственост

По отношение на заявките за марки се прилагат членове 22 — 25.

РАЗДЕЛ 6

Гаранционни или сертификатни марки и колективни марки

Член 27

Определения

За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

- а) „гаранционна или сертификатна марка“ е марка, която е посочена като такава при подаване на заявката и е способна да отличава стоките или услугите, които са сертифицирани от притежателя на марката по отношение на материала, метода на производство на стоките или способа на предоставяне на услугите, качеството, точността или други характеристики, от стоките и услугите, които не са сертифицирани по този начин;
- б) „колективна марка“ е марка, която е описана като такава при подаване на заявката и е способна да отличава стоките или услугите на членовете на сдружение, което е притежател на марката, от стоките или услугите на други предприятия.

Член 28

Гаранционни или сертификатни марки

1. Държавите членки могат да предвиждат регистрацията на гаранционни или сертификатни марки.
2. Всяко физическо или юридическо лице, включително публичноправни институции, органи и образувания, може да подава заявки за гаранционни или сертификатни марки, при условие че съответното лице не извършва стопанска дейност, включваща доставянето на стоки или услуги от сертифицирания вид.

Държавите членки могат да предвидят, че гаранционна или сертификатна марка не трябва да се регистрира, освен ако заявителят не е компетентен да сертифицира стоките или услугите, за които марката трябва да бъде регистрирана.

3. Държавите членки могат да предвидят, че гаранционни или сертификатни марки не трябва да се регистрират или се отменят или обявяват за недействителни на основания, различни от посочените в членове 4, 19 и 20, когато функцията на тези марки налага това.
4. Чрез дерогация от член 4, параграф 1, буква в) държавите членки могат да предвидят, че знаците или означенията, които в търговската дейност могат да служат за означаване на географския произход на стоките или услугите, могат да бъдат гаранционни или сертификатни марки. Такава гаранционна или сертификатна марка не дава право на притежателя да забрани на трето лице да използва в търговската дейност такива знаци или означения, при условие че това лице ги използва в съответствие с почтените практики в областта на производството и търговията. В частност такава марка не може да бъде противопоставена на трето лице, което има право да използва географско наименование.
5. Изискванията, предвидени в член 16, се считат за изпълнени в случаите на реално използване на гаранционна или сертификатна марка в съответствие с член 16 от всяко лице, което има право да я използва.

Член 29

Колективни марки

1. Държавите членки предвиждат регистрацията на колективни марки.
2. Сдруженията на фабриканти, производители, доставчици на услуги или търговци, които по смисъла на приложимото спрямо тях право имат правоспособност и могат от свое собствено име да сключват договори или да извършват други правни действия и да бъдат ищци и ответници, също както и юридическите лица, които се явяват субекти на публичното право, могат да депозират заявки за колективни марки.
3. Чрез дерогация от член 4, параграф 1, буква в) държавите членки могат да предвидят, че знаците или означенията, които в търговската дейност могат да служат за означаване на географския произход на стоките или услугите, могат да бъдат колективни марки. Такава колективна марка не дава право на притежателя да забрани на трето лице да използва в търговската дейност такива знаци или означения, при условие че третото лице ги използва в съответствие с почтените практики в областта на производството и търговията. В частност такава марка не може да бъде противопоставена на трето лице, което има право да използва географско наименование.

*Член 30***Правила за използване на колективната марка**

1. Заявителят на колективна марка представя на ведомството правилата за нейното използване.
2. В правилата за използване се уточняват като минимум лицата, които имат право да използват марката, условията за членуване в сдружението и условията за използване на марката, включително приложимите санкции. С правилата за използване на дадена марка по член 29, параграф 3 се дава право на всяко лице, чиито стоки или услуги са с произход от съответния географски район, да стане член на сдружението, което е притежател на марката, при условие че лицето изпълнява всички останали изисквания, включени в правилата.

*Член 31***Отхвърляне на заявката**

1. В допълнение към основанията за отказ на заявка за марка, предвидени в член 4, когато е целесъобразно, с изключение на член 4, параграф 1, буква в) относно знаците или означенията, които могат да служат в търговията за обозначаване на географския произход на стоките или услугите, и член 5, и без да се накърнява правото на дадено ведомство да не предприема служебно разглеждане на относителни основания за отказ, заявка за колективна марка се отхвърля, ако не са спазени разпоредбите на член 27, буква б), член 29 или член 30, или ако правилата за използване на тази колективна марка противоречат на общественения ред или на добрите нрави.
2. Заявка за колективна марка се отхвърля също така, когато има опасност обществеността да бъде въведена в заблуждение по отношение на характера или значението на марката, по-специално когато има вероятност марката да бъде възприета като нещо различно от колективна марка.
3. Заявката не се отхвърля, ако заявителят, вследствие изменение на правилата за използване на колективната марка, отговори на изискванията, посочени в параграфи 1 и 2.

*Член 32***Използване на колективните марки**

Изискванията на член 16 се считат за изпълнени в случаите на реално използване на колективна марка в съответствие с посочения член от всяко лице, което има право да я използва.

*Член 33***Изменение на правилата за използване на колективната марка**

1. Притежателят на колективна марка представя на ведомството всяко изменение в правилата за нейното използване.
2. Измененията в правилата за използване на марката се отразяват в регистъра, освен ако изменените правила не отговарят на изискванията на член 30 или съдържат едно от основанията за отказ, посочени в член 31.
3. За целите на настоящата директива измененията на правилата за използване влизат в сила едва от датата на вписване на същите изменения в регистъра.

*Член 34***Лица, които имат право да предявят иск за установяване на нарушение**

1. Разпоредбите на член 25, параграфи 3 и 4 се прилагат за всяко лице, което има право да използва колективна марка.
2. Притежателят на колективна марка има право да претендира обезщетение от името на лицата, получили право да използват марката, за понесените от тях вреди в резултат на неразрешеното използване на марката.

Член 35

Допълнителни основания за отмяна

В допълнение към основанията за отмяна, предвидени в членове 19 и 20, правата на притежателя на колективна марка подлежат на отмяна на следните основания:

- а) притежателят не предприема разумни мерки за предотвратяване на използването на марката по начин, несъвместим с условията за използване, предвидени в правилата за използване, в т.ч. всички техни изменения, отбелязани в регистъра;
- б) начинът, по който марката е била използвана от лицата, които имат право да я използват, е породил възможност тя да въведе в заблуждение обществеността в съответствие с член 31, параграф 2;
- в) изменението на правилата за използване на марката е било отбелязано в регистъра в нарушение на член 33, параграф 2, освен ако притежателят на марката чрез ново изменение на правилата за използване не се съобрази с изискванията, посочени в същия член.

Член 36

Допълнителни основания за недействителност

При необходимост в допълнение към основанията за недействителност, предвидени в член 4, с изключение на член 4, параграф 1, буква в) относно знаците или означенията, които могат да служат в търговията за обозначаване на географския произход на стоките или услугите, и в член 5, колективна марка, регистрирана в нарушение на член 31, се обявява за недействителна, освен ако притежателят на марката, чрез изменение на правилата за използване, изпълни изискванията на член 31.

ГЛАВА 3

ПРОИЗВОДСТВА

РАЗДЕЛ 1

Подаване на заявка и регистриране

Член 37

Условия, на които трябва да отговарят заявките

1. Заявката за регистриране на марка се състои като минимум от следното:
 - а) искане за регистрация;
 - б) информация, позволяваща да се идентифицира заявителят;
 - в) списък на стоките или услугите, за които се иска регистрация;
 - г) представяне на марката, което отговаря на изискванията, предвидени в член 3, буква б).
2. Заявката за марка подлежи на заплащане на такса, определена от съответната държава членка.

Член 38

Дата на подаване на заявката

1. Датата на подаване на заявката за марка е датата, на която документите, съдържащи информацията, посочена в член 37, параграф 1, бъдат подадени до ведомството от заявителя.
2. Освен това държавите членки могат да предвидят, че валидността на датата на подаване на заявката трябва да зависи от заплащането на таксата, посочена в член 37, параграф 2.

Член 39

Определяне и класификация на стоките и услугите

1. Стоките и услугите, за които се иска регистрация на марка, се класифицират според системата за класификация, установена със Спогодбата от Ница относно международната класификация на стоките и услугите за регистрация на марките от 15 юни 1957 г. („Класификацията от Ница“).
2. Стоките и услугите, за които се иска защита, се определят от заявителя достатъчно ясно и точно, за да се позволи на компетентните органи и икономическите оператори само на тази основа да определят степента на търсената защита.
3. За целите на параграф 2 могат да бъдат използвани общите означения в заглавията на класовете от Класификацията от Ница или други общи понятия, при условие че те отговарят на необходимите стандарти за яснота и точност, посочени в настоящия член.
4. Ведомството отхвърля заявка по отношение на означения или понятия, които са неясни или неточни, когато заявителят не предложи приемлива формулировка в срок, определен от ведомството за тази цел.
5. Използването на общи понятия, в т.ч. на общи означения от заглавията на класовете от Класификацията от Ница, се тълкува като включващо всички стоки или услуги, недвусмислено обхванати от буквалния смисъл на означението или понятието. Употребата на такива понятия или означения не може да се тълкува като включваща искане по отношение на стоки или услуги, които не могат да бъдат обхванати от буквалния смисъл.
6. Когато заявителят иска регистрация за повече от един клас, той групира стоките и услугите според класовете от Класификацията от Ница, като всяка група се предшества от номера на класа, към който принадлежи тази група стоки или услуги, и ги представя съгласно поредността на класовете.
7. На отделните стоки и услуги не се гледа като на сходни една с друга на основание на това, че попадат в един и същ клас от Класификацията от Ница. На отделните стоки и услуги не се гледа като на несходни една с друга на основание на това, че те попадат в различни класове от Класификацията от Ница.

Член 40

Бележки на трети лица

1. Държавите членки могат да предвидят преди регистрирането на дадена марка всяко физическо или юридическо лице, както и всяка група или организация, представляваща фабриканти, производители, доставчици на услуги, търговци или потребители, да може да изпрати до ведомството писмени бележки, посочващи на какви основания регистрацията на марката следва да бъде отказана служебно.

Лицата и групите или организациите, посочени в първата алинея, не придобиват качеството на страни по производството пред ведомството.

2. В допълнение към основанията, посочени в параграф 1 от настоящия член, всяко физическо или юридическо лице, както и всяка група или организация, представляваща фабриканти, производители, доставчици на услуги, търговци или потребители, може да изпрати до ведомството писмени бележки, посочващи конкретните основания, поради които заявката за колективна марка следва да бъде отказана по силата на член 31, параграфи 1 и 2. Тази разпоредба може да бъде разширена, за да обхване сертификатните и гаранционните марки, ако те са уредени в държавите членки.

Член 41

Разделяне на заявките и регистрациите

Заявителят или притежателят може да раздели заявка за национална марка или регистрация на две или повече отделни заявки или регистрации, като изпрати до ведомството декларация и като посочи за всяка отделна заявка или регистрация стоките или услугите, обхванати от първоначалната заявка или регистрация, които да бъдат обхванати от отделните заявки или регистрации.

Член 42

Такси за клас

Държавите членки могат да предвидят, че заявката и подновяването на марка трябва да се извършват срещу заплащането на допълнителна такса за всеки клас стоки и услуги след първия клас.

РАЗДЕЛ 2

Производства по възражение, отмяна и недействителност

Член 43

Производство по възражение

1. Държавите членки предвиждат ефикасно и бързо административно производство по възражение пред своите ведомства срещу регистрацията на марка на основанията, предвидени в член 5.
2. Административното производство, посочено в параграф 1 от настоящия член, предвижда поне притежателят на по-ранна марка, посочен в член 5, параграф 2 и параграф 3, буква а), и лицето, упълномощено съгласно приложимото право да упражнява правата, произтичащи от защитено наименование за произход или защитено географско указание, посочено в член 5, параграф 3, буква в), да имат право да подадат съобщение за възражение. Съобщението за възражение може да се подаде въз основа на едно или повече по-ранни права, при условие че те принадлежат на един и същ притежател, и въз основа на част или на всички стоки или услуги, по отношение на които по-ранното право е защитено или заявено, и може да бъде насочено срещу част или срещу всички стоки или услуги, по отношение на които е подадена заявка за оспорваната марка.
3. В отговор на тяхно съвместно искане на страните се предоставя минимум двумесечен срок в рамките на производството по възражение, за да се даде възможност за уреждане на спора по взаимно съгласие между страната, подала възражението, и заявителя.

Член 44

Неизползването като аргумент за защита в производство по възражение

1. При производство по възражение съгласно член 43, когато към датата на подаване или датата на приоритет на по-късната марка е изтекъл петгодишният период, в рамките на който е трябвало да започне реалното използване на по-ранната марка в съответствие с член 16, по искане на заявителя притежателят на по-ранната марка, който е подал възражение, представя доказателства за реално използване в съответствие с член 16 на по-ранната марка през петте години, предхождащи датата на подаване или датата на приоритет на по-късната марка, или за съществуването на основателни причини за неизползването. Ако такива доказателства не бъдат представени, възражението се отхвърля.
2. Ако по-ранната марка е използвана само за част от стоките или услугите, за които е регистрирана, за целите на предвиденото в параграф 1 разглеждане на възражението се счита, че тя е регистрирана само за тази част от стоките или услугите.
3. Параграфи 1 и 2 от настоящия член също се прилагат, когато по-ранната марка е марка на ЕС. В този случай реалното използване на марката на ЕС се установява в съответствие с член 15 от Регламент (ЕО) № 207/2009.

Член 45

Производство за отмяна или обявяване на недействителност

1. Без да се засяга правото на страните да обжалват по съдебен ред, държавите членки предвиждат ефикасно и бързо административно производство пред техните ведомства във връзка с искане за отмяна или обявяване на недействителност на марка.

2. Административното производство за отмяна предвижда отмяна на марката на основанията, предвидени в членове 19 и 20.
3. Административното производство за обявяване на недействителност предвижда обявяване на марката за недействителна като минимум на следните основания:
 - а) марката да не е трябвало да бъде регистрирана, тъй като не отговаря на изискванията по член 4;
 - б) марката да не е трябвало да бъде регистрирана поради съществуването на по-ранно право по смисъла на член 5, параграфи 1 — 3;
4. Административното производство предвижда, че минимум следните субекти могат да подават искания за отмяна или за обявяване на недействителност:
 - а) в случаите по параграф 2 и параграф 3, буква а) — всяко физическо или юридическо лице и всяка група или организация, създадена с цел представляване на интересите на фабрикантите, производителите, доставчиците на услуги, търговците или потребителите, което/която по смисъла на приложимото спрямо него/нея законодателство има право да предяви иск от свое собствено име и срещу което/която може да бъде предявен иск;
 - б) в случая по параграф 3, буква б) от настоящия член — притежателят на по-ранна марка, посочен в член 5, параграф 2 и член 5, параграф 3, буква а), и лицето, упълномощено съгласно приложимото право да упражнява правата, произтичащи от защитено наименование за произход или защитено географско указание, посочено в член 5, параграф 3, буква в).
5. Искането за отмяна или за обявяване на недействителност може да бъде насочено срещу част или срещу всички стоки или услуги, по отношение на които е регистрирана оспорваната марка.
6. Искане за обявяване на недействителност може да се подаде въз основа на едно или повече по-ранни права, при условие че те принадлежат на един и същ притежател.

Член 46

Неизползването като аргумент за защита в производство за обявяване на недействителност

1. При производство за обявяване на недействителност въз основа на регистрирана марка с по-ранна дата на подаване или дата на приоритет, в случай че притежателят на по-късната марка поиска това, притежателят на по-ранната марка е длъжен да представи доказателства за реално използване в съответствие с член 16 на по-ранната марка през петте години, предхождащи датата на подаване на искането за обявяване на недействителност, за стоките или услугите, за които тя е регистрирана и които се цитират като основание за искането, или за съществуването на основателни причини за неизползването, при условие че от приключването на процедурата по регистрация на по-ранната марка до датата на искането за обявяване на недействителност са минали не по-малко от пет години.
2. Когато към датата на подаване или датата на приоритет на по-късната марка петгодишният срок, в рамките на който е трябвало реално да се използва по-ранната марка в съответствие с член 16, е изтекъл, притежателят на по-ранната марка трябва да представи в допълнение към доказателствата, изискуеми по силата на параграф 1 от настоящия член, доказателства за реално използване на марката през петте години, предхождащи датата на подаване или датата на приоритет, или за съществуване на основателни причини за неизползването.
3. В отсъствието на доказателствата по параграфи 1 и 2 искането за обявяване на недействителност, основаващо се на по-ранна марка, се отхвърля.
4. Ако по-ранната марка е използвана в съответствие с член 16 само за част от стоките или услугите, за които е регистрирана, за целите на разглеждането на искането за обявяване на недействителност се счита, че тя е регистрирана само за тази част от стоките или услугите.
5. Параграфи 1 — 4 от настоящия член също се прилагат, когато по-ранната марка е марка на ЕС. В този случай реалното използване на марката на ЕС се установява в съответствие с член 15 от Регламент (ЕО) № 207/2009.

Член 47

Последици от отмяната и недействителността

1. Счита се, че от датата на искането за отмяна регистрираната марка не е породила последиците, предвидени в настоящата директива, доколкото правата на притежателя са били отменени. По искане на една от страните в решението относно искането за отмяна може да бъде определена по-ранна дата, на която е възникнало едно от основанията за отмяна.
2. Счита се, че регистрирана марка, доколкото е била обявена за недействителна, не е породила последиците, предвидени в настоящата директива, от самото начало.

РАЗДЕЛ 3

Срок на действие и подновяване на регистрацията

Член 48

Срок на действие на регистрацията

1. Марките се регистрират за период от 10 години от датата на подаване на заявката.
2. Регистрацията може да бъде подновявана в съответствие с член 49 за следващи периоди от десет години.

Член 49

Подновяване

1. Регистрацията на марка се подновява по искане на притежателя на марката или на упълномощено по силата на закона или на договор лице, при условие че са платени таксите за подновяване. Държавите членки могат да предвидят получаването на плащането на таксите за подновяване да се счита за такова искане.
2. Ведомството информира притежателя на марката за изтичането на срока на регистрацията най-малко шест месеца преди това. Ведомството не носи отговорност, ако не може да предостави тази информация.
3. Искането за подновяване се подава и таксите за подновяване се заплащат в срок от поне шест месеца, непосредствено предхождащи изтичането на регистрацията. Ако това не бъде направено, искането може да бъде подадено в рамките на допълнителен срок от шест месеца веднага след изтичането на регистрацията или на последващо нейно подновяване. Таксите за подновяване и допълнителна такса се заплащат в рамките на този допълнителен срок.
4. В случай че искането е представено или таксите са заплатени само за част от стоките или услугите, за които е регистрирана марката, регистрацията се подновява само за въпросните стоки или услуги.
5. Подновяването поражда действие на следващия ден след датата, на която изтича съществуващата регистрация. Подновяването се вписва в регистъра.

РАЗДЕЛ 4

Контакти с ведомството

Член 50

Контакти с ведомството

Страните в производството или когато има назначени такива — техните представители, посочват официален адрес за всички официални контакти с ведомството. Държавите членки имат право да изискват тези официални адреси да се намират в Европейското икономическо пространство.

ГЛАВА 4

АДМИНИСТРАТИВНО СЪТРУДНИЧЕСТВО

Член 51

Сътрудничество в областта на регистрацията и управлението на марките

Ведомствата са свободни да си сътрудничат ефикасно помежду си и със Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост с цел насърчаване на сближаването на практиките и инструментите по отношение на разглеждането и регистрацията на марките.

Член 52

Сътрудничество в други области

Ведомствата са свободни да си сътрудничат ефикасно помежду си и със Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост във всички сфери на тяхната дейност извън посочените в член 51, които имат отношение към защитата на марките в Съюза.

ГЛАВА 5

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 53

Защита на данните

Обработката на всякакви лични данни в държавите членки в рамките на настоящата директива се извършва в съответствие с националното право за изпълнение на Директива 95/46/ЕО.

Член 54

Транспониране

1. Държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за привеждането в съответствие с членове 3 — 6, членове 8 — 14, членове 16, 17 и 18, членове 22 — 39, член 41 и членове 43 — 50, до 14 януари 2019 г. Държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за привеждането в съответствие с член 45, до 14 януари 2023 г. Те незабавно съобщават на Комисията текстовете на тези мерки.

Когато държавите членки приемат тези мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Те включват също така уточнение, че позоваванията в съществуващите закони, подзаконови и административни разпоредби на директивата, отменена с настоящата директива, се считат за позовавания на настоящата директива. Условието и редът на позоваване и формулировката на посоченото уточнение се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текстовете на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 55

Отмяна

Директива 2008/95/ЕО се отменя, считано от 15 януари 2019 г., без да се засягат задълженията на държавите членки във връзка със срока за транспонирането на Директива 89/104/ЕИО в националното право, посочен в приложение I, част Б към Директива 2008/95/ЕО.

Позоваванията на отменената директива се считат за позовавания на настоящата директива и се четат съгласно таблицата на съответствието в приложението.

Член 56

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Членове 1, 7, 15, 19, 20, 21 и 54 — 57 се прилагат от 15 януари 2019 г.

Член 57

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Страсбург на 16 декември 2015 година.

За Европейския парламент
Председател
M. SCHULZ

За Съвета
Председател
N. SCHMIT

ПРИЛОЖЕНИЕ

Таблица на съответствието

Директива 2008/95/ЕО	Настоящата директива
Член 1	Член 1
—	Член 2
Член 2	Член 3
Член 3, параграф 1, букви а) — з)	Член 4, параграф 1, букви а) — з)
—	Член 4, параграф 1, букви и) — л)
Член 3, параграф 2, букви а) — в)	Член 4, параграф 3, букви а) — в)
Член 3, параграф 2, буква г)	Член 4, параграф 2
Член 3, параграф 3, първо изречение	Член 4, параграф 4, първо изречение
—	Член 4, параграф 4, второ изречение
Член 3, параграф 3, второ изречение	Член 4, параграф 5
Член 3, параграф 4	—
Член 4, параграфи 1 и 2	Член 5, параграфи 1 и 2
Член 4, параграф 3 и параграф 4, буква а)	Член 5, параграф 3, буква а)
—	Член 5, параграф 3, буква б)
—	Член 5, параграф 3, буква в)
Член 4, параграф 4, букви б) и в)	Член 5, параграф 4, букви а) и б)
Член 4, параграф 4, букви г) — е)	—
Член 4, параграф 4, буква ж)	Член 5, параграф 4, буква в)
Член 4, параграфи 5 и 6	Член 5, параграфи 5 и 6
—	Член 8
Член 5, параграф 1, първо изречение	Член 10, параграф 1
Член 5, параграф 1, второ изречение, уводна част	Член 10, параграф 2, уводна част от изречението
Член 5, параграф 1, букви а) и б)	Член 10, параграф 2, букви а) и б)
Член 5, параграф 2	Член 10, параграф 2, буква в)
Член 5, параграф 3, букви а) — в)	Член 10, параграф 3, букви а) — в)
—	Член 10, параграф 3, буква г)
Член 5, параграф 3, буква г)	Член 10, параграф 3, буква д)
—	Член 10, параграф 3, буква е)
—	Член 10, параграф 4
Член 5, параграфи 4 и 5	Член 10, параграфи 5 и 6
—	Член 11
—	Член 12
—	Член 13

Директива 2008/95/ЕО	Настоящата директива
Член 6, параграф 1, букви а) — в)	Член 14, параграф 1, букви а) — в) и параграф 2
Член 6, параграф 2	Член 14, параграф 3
Член 7	Член 15
Член 8, параграфи 1 и 2	Член 25, параграфи 1 и 2
—	Член 25, параграфи 3 — 5
Член 9	Член 9
Член 10, параграф 1, първа алинея	Член 16, параграф 1
—	Член 16, параграфи 2 — 4
Член 10, параграф 1, втора алинея	Член 16, параграф 5
Член 10, параграф 2	Член 16, параграф 6
Член 10, параграф 3	—
Член 11, параграф 1	Член 46, параграфи 1 — 3
Член 11, параграф 2	Член 44, параграф 1
Член 10, параграф 3	Член 17
Член 11, параграф 4	Член 17, член 44, параграф 2 и член 46, параграф 4
—	Член 18
Член 12, параграф 1, първа алинея	Член 19, параграф 1
Член 12, параграф 1, втора алинея	Член 19, параграф 2
Член 12, параграф 1, трета алинея	Член 19, параграф 3
Член 12, параграф 2	Член 20
Член 13	Членове 7 и 21
Член 14	Член 6
—	Членове 22 — 24
—	Член 26
—	Член 27
Член 15, параграф 1	Член 28, параграфи 1 и 3
Член 15, параграф 2	Член 28, параграф 4
—	Член 28, параграфи 2 и 5
—	Членове 29 — 53, член 54, параграф 1
Член 16	Член 54, параграф 2
Член 17	Член 55
Член 18	Член 56
Член 19	Член 57